

Akce č. 14

T U B O Ž

pátek 4. září - neděle 6. září 1998

Milí přátelé,

Na **pátek až neděli 4. – 6. 9.** máme naplánován výlet na **Kokořínsko** opět do **Tubože**.

Sice lehce porušujeme zásadu "jezdit stále někam jinam", ale v Tuboži se nám tak líbilo, že tuto zásadu rádi porušíme.

Vyjedeme z Prahy v **pátek 4. 9. odpoledne** (čas ještě upřesníme). Sraz bude na stejném místě jako (kdysi dávno) 1.května:

V Kobyliších na konečné tramvají č. 14 a 5. Tato konečná je na konci ulice *Klapkova*. Tam je stánek s občerstvením. Přejedete křižovatku a vpravo je cesta (již polní), která vede k lesu a kde se dá dobře zaparkovat. No a tam máme sraz.

Cesta je jednoduchá: od Bulovky ulicí *Zenklova*, *Nad Šutkou*, na *Kobyliské náměstí* a dále rovně nahoru ulicí *Hornátecká*. Nahoře to je.

Protože spousta lidí už cestu zná a navíc třeba nebudou chtít jet v koloně, pojedou možná samostatně, tzn. že na sraz nepřijedou.

Pro ty, kteří pojedou samostatně nebo zabloudí nebo se opozdí nebo chtějí mít zkrátka jasno, je cesta následující:

Mělník, Kokořínský důl, Vojtěchov, Ráj, Konrádov, **Tubož** - zde máme zajištěno ubytování v pensionu (u rybníka), jenž nese překvapivě název pension Tubož..

Vedoucí: pan **Jiří Šanda** (se nezměnil)

Telefon (se od jara **změnil !!!**): **0425 / 870462**

Nízká cena za lůžko/noc **120,- Kč** se nezměnila. Budeme tam spát dvě noci: na sobotu a na neděli.

Protože počet zájemců možná převyší počet lůžek, prosíme, abyste si pro jistotu vzali

spacák.

Hudební nástroje

 jsou již samozřejmostí.

Večeře i snídaně nám udělají - platí se zvlášť.

Obědy v pensionu nechceme, protože budeme obědovat někde na výletě.

Poznámky:

- 1) Pepa objednal celý pension pro **BBCC** - jasně, co se tam má kdo co montovat, když tam budeme my!
- 2) Cesta od okraje Prahy by měla trvat něco málo přes hodinu.

Honza

P.S. : Upřesňující BBCC9836TubozPozvanka2.rtf přijde později

V Praze, 31. 8. 1998

●Úvod:

Milé lidi, milí lidé*,

Na **pátek až neděli 4. – 6. 9.** máme naplánován výlet na **Kokořínsko** opět do **Tubože**.

Sice lehce porušujeme zásadu *jezdit stále někam jinam*, ale někteří z nás (Rajče) pod vlivem místní krásné přírody vznesli návrh spatřit tuto lokalitu ještě v lehce podzimním hávu.

●**Sraz** je v **pátek 4.9. v 18:00** na stejném místě jako (kdysi dávno) 1.května 1998 v **Kobylisích na konečné tramvaji** č. 14 a 5. Tato konečná je na konci ulice *Klapkova*. Tam je stánek s občerstvením. Přejedete křižovatku a vpravo je cesta (již polní), která vede k lesu a kde se dá dobře zaparkovat. No a tam máme sraz.

Cesta je jednoduchá: od Bulovky ulicí *Zenklova*, *Nad Šutkou*, na *Kobyliské náměstí* a dále rovně nahoru ulicí *Hornátecká*. Nahore to je.

Protože spousta lidí už cestu zná a navíc třeba nechce jet v koloně, pojedou možná samostatně, tzn. že na tento sraz nepřijede. Kdo přijede na sraz, nechť mi to prosím sdělí(, abychom na něj počkali).

Sraz pro ty, co přijedou až **v sobotu**: na dvorku Tubožského pensionu u kávy v **9:30**

●**Cesta**: Pro ty, kteří pojedou samostatně nebo zabloudí nebo se opozdí nebo chtějí mít zkrátka jasno, je cesta následující:

Mělník, Kokořínský důl, Vojtěchov, Ráj, Konrádov, **Tubož** - zde máme zajištěno ubytování v pensionu (na křižovatce u rybníka), jenž NEnese překvapivě žádný název. Odnikud ze silnice žádný nápis není vidět, ale nic jiného v okolí stejně není. Cesta od okraje Prahy by měla trvat +- jednu hodinu.

●Nudné technické detaily:

Vedoucí: pan **Jiří Šanda** (se nezměnil)

Telefon (se od jara změnil !!!): **0425 / 870462**

Obě české **mobilní** sítě tam téměř nejdou - jen na kopečku nad pensionem - a to v hustém křoví.

Nízká **cena** za lůžko/noc **120,- Kč** se nezměnila. Budeme tam spát dvě noci: na sobotu a na neděli.

●**Sebou**: Protože počet účastníků akce zajisté silně převyší počet lůžek, prosíme, abyste si vzali **spacák a karimatku**. Hudební nástroje jsou snad již samozřejmostí.

●Jídlo a pití:

Večeře i snídaně nám udělají - platí se zvlášť. Začíná se páteční večeří. Při sobotním výletě by se měly vyskytnout hospody, kde se naobědváme. Opatrně tedy říkám, že svačinka není až tak nutná. V sobotu večer se budou grilovat nebo opékat na ohni uzené kuřecí pochoutky, což s chlebem připraví a přiveze pro všechny Vrstevnice - kdo chce ještě něco k tomu (zeleninu apod.), nechť si to přiveze. Pivo (lahvové) a různá nealka prodává šéf přímo v pensionu.

●Poznámka:

Pepa objednal celý pension pro **BBCC** - jasně, co se tam má kdo co montovat, když tam bude **BBCC** ! Po zjištění předpokládaného počtu účastníků jsem přesvědčen, že by se tam stejně nikdo další nevešel. A pokud ano, byl by ušlapán davem členčat, členek a členů **BBCC**.

Honza

• nehodící se oslovení škrtněte

V Praze, 7. 9. 1998

Ahoj lidi,

trvalo to tentokrát trochu déle, ale konečně se zase na vašem mejlu objevilo cosi s názvem BBCC98...HIST takže moc dobře všichni víte, že zase skončil další týden roku 1998, kdy jsme o víkendu absolvovali opět vícedenní a v pořadí tentokrát již **14. akci BBCC** s názvem

TUBOŽ II. alias **Výlet na Kokořín III.** Byla to první akce **BBCC** konaná po prázdninách a opět jsme navštívili (letos již skutečně po třetí) překrásnou lokalitu Kokořínska - kraj všech romantiků v čele s K. H. Máchou. A samozřejmě jsme bydleli v penziónu pana domácího Šandy, který překvapivě naši návštěvu přežil bez úhony na zdraví a dokonce s úsměvem na rtech. Účast na této akci byla vskutku velká (což je samozřejmě SKVĚLÉ) a doufám, že se všem výlet také líbil, i když počasí si s námi trochu zahrávalo. No a ti, kteří s námi nebyli, si zase mohou přečíst o jaké zážitky přišli ...

Pátek 4. 9.

Ačkoli byl sraz stanoven na 18,00 hodin na nám známé panelové cestě za konečnou tramvají v Kobylisích, volal již v 17,00 Jirka Krejčík Honzovi, že jsou v Tuboži. No a my ostatní, kteří jsme se účastnili již od pátku, jsme se sjížděli takto:

17,35 - Vrstevnice + Vrstevnička + Jana (neboli Podčárovka) + červený Favorit

Skutečně jsme dorazili o 25 minut !!! dříve, což byla rezerva na průjezd ucpanou Prahou. Ta ale po páté hodině odpolední již překvapivě ucpaná nebyla.

17,57 - Honza (+ kytara) + Pepa (+ kytara + bez Šmudly) + Vašek + Talbot

Nutno podotknout - i pro Pepu bylo překvapením, že Honza výjimečně neměl zpoždění.

18,08 - vzhledem k tomu, že se nic nedělo, zavolal Honza Brzimu, aby zjistil, na kterém úseku cesty do Kobylis se s Jirkou Daněčkem momentálně nacházejí. Po nemilém zjištění, že teprve montují cyklonosič na auto, jsme se rozhodli na ně již déle nečekat s tím, že se všichni sejdeme v Tuboži. A protože všichni ostatní oznámili příjezd až v sobotu, mohli jsme v klidu vyjet.

18,09 - 19,05 - následujících 56 minut jsme strávili na silnici Praha - Mělník - Kokořínský Důl - Tubož a pokud se Vám zdá tato doba dlouhá na ujetí 50-ti kilometrů, pak vás musím upozornit, že jsme ještě v Mělnice 5 minut tankovali pohonné hmoty (čímž myslím nákup benzínu, ne pití piva) a 6 minut jsme čekali u šraněk než se přeposune pár vagonů (projely 4 (!) vlaky na jedny stažené šraňky).

V Tuboži, téměř před vraty nám známého roubeného stavení, jsme potkali Krejčíky (Jirku + Johanku) a Mirka (neboli *Miša*), kteří se s písní na rtech právě vraceli z prvního průzkumného cyklovýletu po okolních osvěžovnách. A protože v nedalekém Ráji je tramská hospůdka *V Ráji*, kde se člověk cítí jako v ráji, a kterou Mirek s Jirkou samozřejmě ihned bez obtíží objevili, nebylo pochyb o tom, že si lokalitu Kokořínska okamžitě zamilovali.

No a na prahu penziónu nás již s otevřenou náručí a s úsměvem na tváři očekával pan domácí. Po srdečném přijetí nám ihned naordinoval vychlazené pivo a pak už jsme jen prohlíželi fotky a popíjeli a povídali.

19,47 - konečně přijel Brzi + Jirka Daněček + modrá Felicie, takže naše konečná sestava pro páteční večer byla následující:

- **Krejčíci (Jirka + Johanka)**

- **Mirek (Miša) + bílá Felicie**

- **Vrstevnice + Vrstevnička + Jana (Podčárovka) + červený Favorit**

- **Honza + Talbot + kytara**

- **Pepa sr. + kytara + bez Šmudly**

- **Vašek**

- **Brzi**

- **Jirka Daněček + modrá Felicie**

... bylo nás tedy 11 lidí + 2 kytary + 4 auta + žádný pes.

20,00 - po zběžném přivítání jsme konečně zasedli k večeři (domácí nudlová polévka a vepřový guláš s knedlíkem), kterou jsme zahájili sklenkou *Highlanded Baron Blended Scotch Whisky* (sponzoroval Jirka D.). Co se dělo tento večer dál lze snad nazvat jako netradiční zábavu (ve

BBCC

skutečnosti to ale byla alkoholová smršť) a události lze jen ztěžít popsat, protože k obvyklým (hra na kytaru, konverzace nad mapou i bez mapy a prohlížení fotek či čeho) i neobvyklým (ping-pong a Honzovo sólo na harmonium) činnostem jsme zkonsumovali mnoho pív, již zmíněnou láhev 40-ti procentní whisky, 1 láhev, rovněž 40-ti procentní, *Ballantines Finest Scotch Whisky*, 1 bochníček 40-ti procentního (jak jinak) holandského sýra a ačkoli nekuřák Jirka D., s cigaretou v ruce, tvrdil, že se nesmí ožrat a kontroluje se, načali jsme 15-letý dvouhvězdičkový, rovněž 40-ti procentní, *Vignac Brandy* ze Středočeské Fruty Mochov, závod Říčany u Prahy (v roce 1983 zakoupen za 51,- Kč), který pan domácí vytáhnul z jakéhosi kouta sklepa a po kterém jsme překvapivě neoslepli (zatím). Nyní zřejmě již nikoho nepřekvapí, že jsme šli spát ještě před půlnocí nacucaný jak houby a nahoru na špejchárek se Pepovi podařilo dotlačit i Mírek, jehož valčíkový krok nebyl pro cestu po uzoučkém chodníčku nad skalkou to nejlepší.

Rekapitulace:

Celkem se zúčastnilo: 11 lidí
Celkem psů: 0
Celkem aut: 4
Počasí: poměrně teplo, polojasno - mohlo by být lépe ale i hůře, t = cca 15° C

AUTEM

Celkem jsme ujeli: 50 km
Hrubý čas: 0:56
Čistý čas: 0:45
Průměrná rychlost: 67 km/hod.
Trasa: Praha-Kobylisy - Mělník - Kokořínský Důl - Tubož
Cesta: prostě silnice

Sobota 5. 9.

8,00 - postupně jsme se probouzeli do nového dne a Mírek marně přemýšlel, jak se dostal do svého spacáku
8,53 - přijeli Vocet'áci (Jarmila + Petr) + modrý VW + nový MOBILNÍ TELEFON Nokia 5110 (0603 535 835)
9,00 - ozval se zvonec, čímž nám pan domácí oznamoval, že je snídaně - někdo měl guláš od večere, někdo si dal obložený talíř s chlebem, jen Jirka D. si dal pivo s tím, že je mu jedno, co k němu dostane
9,35 - naše řady posílila Dorka + červená Felicie + bez Teriny
9,42 - dorazil rovněž Rajče + Martina + červený Fiat
10,00 - Rajčeti se konečně podařilo zaparkovat auto tak, aby byla většina spokojena, a ačkoli na to některé manévry nevydaly, přece jenom se mu zdařilo nikoho nenabourat.
10,06 - přijeli další - tentokrát Vaňci (Mírek + Hanka + Honza + Magda) + běžový Favorit

... všichni jsme se připravili k odjezdu, připravili jsme kola, naplnili jsme cyklolaštičky vším možným, láhve jsme naplnili vodou (Brzi samozřejmě svým iontovým nápojem, kvůli jehož přípravě zmeškal začátek snídaně) a pak jsme již jen čekali a čekali až přijede Toni s Radkou ...

10,22 - těsně před povelom k odjezdu se ve vratech našeho dočasného domova objevily dva Renaulty a v nich Toni + Petr Š. a Radka + Radek, kteří se díky ranním zmatkům neplánovaně opozdili. Konečně jsme tedy byli v definitivní sestavě:

- **Krejčíci (Jirka + Johanka)**
- **Mírek (Miša) + bílá Felicie**
- **Vrstevnice + Vrstevnička + Jana (Podčárovka) + červený Favorit**
- **Honza + Talbot + kytara**

- **Pepa sr. + kytara + bez Šmudly**
- **Vašek**
- **Brzi**
- **Jirka Daněček + modrá Felicie**
- **Vocet'áci (Petr V. + Jarmila) + modrý VW**
- **Dorka + bez Teriny + červená Felicie**
- **Fialovi (Zdeněk + Jája + Tomáš) + zelená Felicie**

- Krajčovi (Rajče + Martina) + kytara + červený Fiat
- Vaňci (Mirek + Hanka + Honza + Magda) + běžový Favorit
- Toni + Radka + Radek + Petr Š. + 2x Renault

... takže nás bylo 27 lidí + 3 kytary + žádný pes + 11 aut !!!

10,34 - konečně jsme vyjeli na dnešní výlet, jehož cílem byla návštěva „Čertových hlav“ v Želízích. Vyjeli jsme po nám známé „žabí stezce“ k ruině Tubožského dvora, dále kolem pole (kde oproti minulé výpravě v květnu již byla cesta celkem slušně vyjetá a ujetá) a po zelené turistické značce prudce z kopce lesní cestou do Planého dolu. Zkopec se ovšem ukázal jako první úskalí dnešního dne - poněkud rozmoklý terén nepříjemně klouzal, Johanka prohlásila, že tohle tedy ona v žádném případě nejede (a nebyla jediná), Brzi se ocitl na zemi a Rajče vypustil další ze svých perel „*pořádněj kňour se vždycky musí vyválet v bahně*“, ovšem ačkoli se kňouroví při této činnosti zpravidla nic nestane, Brzimu zbylo silně zašpiněné tričko, nádherná fialová modřina na stehně a nezbyl mu blatník, který se zřejmě při pádu uvolnil a kamsi se v lesním tichu zakutálel. No a aby toho nebylo málo, s pádem se přidal i Toni, který sice skopec sjel bez újmy na zdraví, ovšem dole se odporoučel do mokré trávy - brzdit se holt musí s citem.

A pokračovali jsme dále Planým a Dobřejovickým dolem - v květnu se nám zde kola bořila do jemného písku, nyní jsme se brodili bahnem, ale prošli jsme více či méně nadšeni všichni a vydali jsme se po silnici do Střezivojic.

11,47 - 12,16 - hned na okraji vesnice jsme narazili na zcela nový občerstvovací stánek - dodnes nevíme, zda šlo o veřejnou hospodu či něco soukromějšího - byl to jakýsi **dřevěný sroubek označený T. O. Zlatí štíři**, který byl plný pivních skautů (v tuto hodinu již poněkud unavených). Ale dostali jsme zde sodovku a pivo, které bylo sice nevalné kvality a podezřele čepované nad míru, za to o jeho ceně jsme ještě dlouho přemýšleli, protože za 2 sodovky a 10 piv si od nás výčepní vzali pouze stovku, s tím že na větší peníze nemají nazpět (je ovšem možné, že jsme peníze vnutili i někomu z hostů - v různých verzích ošuntělých maskáčů tam totiž vypadali všichni stejně).

Ačkoli přední část osvěžovny vypadala roztodivně, toalety byly skvělé a neočekávaně čisté a zvlášť pánské se nám, díky vývěsce „*Prosíme, neházejte nám vajgly do mušlí, mi vám doma taky nemočíme do popelníku*“, nesmazatelně vryly do paměti.

(Před osvěžovnou stojí (zleva) Zdeněk, Vr., kdosi ?, Dorka, Radka a Petr V.)

A pokračovali jsme dál - ze Střezivojic jsme opět odbočili do lesa, kde jsme si užili roztodivných terénů do sytosti. Více či méně rozbahněné cesty se střídaly s kamením, po kterém se jelo obzvlášť nepříjemně. Všichni jsme měli vydrncané ruce až po lopatky a Johanka se slzami v očích dala všem najevo, že dnes s námi i s výletem končí.

13,08 - na silnici do Vidimi nás opustil Jirka K. s Johankou, kteří se již POUZE po silnicích vrátili do Tubože...

... takže dál nás pokračovalo 25 lidí + žádný pes ...

Po krátké silniční vložce jsme u Osinalic udělali **přestávku u vyhlídky**, ze které stejně ale nebylo nic vidět, protože okolní lesy již skalku přerostly a opět jsme vjeli do rozbahněného lesa.

**Martina
Krajčová**

a

**Martina
Jandová
(Vrstevnička)**

(zastáncem čehož byl Petr V.). Vzhledem k tomu, že Petr V. měl pádnější argumenty, musel nakonec i Tomáš uznat, že má pravdu se vzorem 37, a konečně jsme mohli jet dále. A pokud vás zajímá, kde se tady ve vnitrozemí vlastně tento ŘOPík vzal, pak si musíte uvědomit, že v jistou chvíli patřilo toto území Sudetám a tímto místem procházela tzv. *Liběchovská příčka*.

13,39 - díky bahnitému kluzkému terénu, pro který je trekinkové kolo zcela nevhodné, se téměř na zemi ocitnul Petr V. Ovšem sérii smyků přežil jak on, tak jeho operované koleno, tak i jeho kolo, a tak jsme mohli pokračovat dále. A zase jsme vyjeli na silnici a zase jsme jeli lesem a konečně jsme dojeli k prvním výtvarům V. Levého - zámeckého kuchaře, který žil někdy v polovině minulého století a z dlouhé chvíle do pískovcových skal kolem Želíz vytesával různé skulptury (a pak že byla služba na zámku tvrdá).

13,35 - v místě zvaném **Království** (což byl kdysi široký zalesněný - dnes poněkud vykácený hřbet) zaplesalo srdce Petra V. neboť jsme neočekávaně potkali ŘOPík, o jehož existenci neměl nejmenší potuchy (pro ty, kdo nečetli zápis z *Blamlýna* a tudíž nevědí o čem je řeč, jde o Ředitelství Opevňovacích Prací - podle mě, laika, je to ovšem naprosto obyčejný betonový bunkr). A dokonce zde v Tomášovi Fialovi našel schopného konzultanta, takže jsme všichni zhruba 10 minut přihlíželi jejich odborné diskusi, zda jde o lehký objekt vzor 36 (což navrhoval Tomáš) nebo o vzor 37

BBCC

Krátce jsme se zastavili u „Hada“ přeseknutého sekyrou, kde Radek klasicky vylezl na skálu odkud klasicky nemohl slézt a odkud nakonec klasicky seskočil (ale napínal nás tentokrát opravdu dlouho). A pak jsme přijeli k „Harfenici“, na které se ovšem kromě času dost znatelně podepsalo i lidské vandalství. Mnozí se zde však již příliš dlouho nezdržovali, protože jejich prázdné žaludky byly zaslepeny vidinou blížících se Želíz a hospody.

(Brzi a Vašek u plastiky Hada...)

(Vr., Brzi, Petr Š. a Radka u Harfenice ...)

15,00 - KONEČNĚ
hospoda !!!
V Želízách jsme
obsadili první zařízení
totoho typu, které jsme

Copyright ©BBCC, 1998

potkali. Díky pokročilé hodině byly sice k mání už jenom minutky, ale přesto jsme se všichni dobře najedli, odpočinuli jsme si a Jirka D. nás dokonce přestal obviňovat z týrání jeho osoby a z úmyslného zavlečení do krajů bez hospod. Až do té chvíle se obával, že k obědu dostane pouze *antabus*.

17,00 - a vyjeli jsme do deště - tedy spíše do jemného deštíku. Petr V. už ale měl, stejně jako Johanka, pro dnešek terénů dost a i když v očích žádné slzy neměl vydal se po silnici zpět do Tubože...

... dál nás tedy jelo 24 lidí + žádný pes.

A my ostatní jsme konečně zajeli k neznámějšímu a také největšímu dílu amatérského sochaře V. Levého - k „*Čertovým hlavám*“, což jsou asi 10 m vysoké reliéfy hlav dvou pohádkových bytostí (pravděpodobně čertů).

17,25 - vydali jsme se na cestu zpět do Tubože. Ačkoli jsme projížděli různými dolama, kde se člověk může kochat selektivně zvětralými pískovcovými útvary (a v květnu jsme se také kochali, co se do nás vešlo), tentokrát jsme díky bujně vegetaci ztěžili nějakou skalku zahlédli a deštivé počasí s pokročilou odpolední hodinou nás popohánělo k rychlejší jízdě téměř bez zastávky.

Poměrně rychle jsme tedy projeli Zimořský a Truskavenský důl a až na okraji Šemanovického dolu jsme se zastavili u jeskyně Klemperka. Tady se někteří zašli podívat do nám známé poloumělé jeskyně loupežníka Klempery a Jirka D. s Martinou zjistili, že jim, zřejmě v Želízých u hospody, zmizely taštičky z rámu kola. Škoda sice nebyla velká, ale na dobré náladě to nepřidalo - lidský faktor je prostě věc zrádná a zvláště některým prevítům by se bez milosti měly sekát ruce.

Ze Šemanovického dolu jsme u „*Honzovy skály*“ (kdo četl zápis z květnového pobytu v Tuboži, ví o čem je řeč a pro ty, kdo nečetli - na tomto památném místě Honza Pepovi a Brzimu vyprávěl své zážitky s Nadčarovkama) odbočili do Jestřebnice - tento úsek cesty, dlouhý asi 2 km, zatím nikdo z nás neznal a kdybychom ho znali, asi bychom se mu vyhnuli. Nejprve jsme si mysleli, že za obrovskou louží již bude cesta dobrá, ovšem neuvěřitelně strmý dokopec, který se před námi objevil všechny naše iluze zmařil. Ale nakonec se všem podařilo na ten kluzký hnus vytáhnout svoje kola a pokračovali jsme dále - tentokrát již lehce z kopce - Vojtěchovským dolem, kde se zdařil drobný pád Dorce a rovněž Petr Š. nezůstal pozadu a lehce se skulil na zem přes řídítka.

BBCC

19,16 - ve zdraví jsme všichni dojeli do Vojtěchova. Z lesa jsme konečně vyjeli na silnici a opět začalo pršet (tentokrát ale vydatněji) a už nepřestalo. Ale nás naštěstí čekalo již jen pár závěrečných kilometrů pouze po asfaltu.

19,40 - docela slušně promočený jsme dojeli do Tubože, kde už na nás čekal úplně suchý Jirka K. s Johankou, Petrem V. a Pepou jr., který přijel k večeru. Takže nás bylo

... 28 lidí + žádný pes + 3 kytary + 12 aut !!!

Lehce jsme se osušili, v rámci možností jsme se očistili, Vocet'áci nás opustili a odjeli směrem na Prahu, protože doma měli nezaopatřenou omladinu a my zbylí jsme zasedli ke společné večeři - pečená uzená kuřecí stehýnka a pečená uzená žebírka. K tomu samozřejmě něco zeleniny, chléb, pivo a limonáda. A sám pan domácí musel přiznat, že tolik lidí a aut najednou ve svém penzionku ještě neměl.

Večer probíhal velmi poklidně - naše těla, z prázdnin zmlsaná samými odpočinkovými výlety po rovinách, byla poněkud terénem unavená, takže jsme jen seděli kolem stolu, povídali, prohlíželi jsme fotky, popíjeli jsme, sepisovali jsme objednávky triček a ponožek, méně unavení účastníci **hráli ping-pong** a Radek s Petrem Š. klasicky usnuli.

(Radek a Jirka Kr. v akci ...)

22,35 - Radka + Radek + Toni + Petr Š. + Vaňkovi nás opustili a odjeli také směrem ku Praze. Takže nás zbylo

... 18 lidí + žádný pes + 3 kytary + 8 aut.

My ostatní jsme se u pana domácího zásobili basou piva, 3 matonkama a přes deštivý dvůr a cestičkou nad skalkou jsem se přemístili na špejchárek. A zatímco nám nad hlavami bubnoval do střechy déšť, uvnitř nám bylo mezi rozvěšenými mokrými věcmi při kytarách příjemně a krásně unavení jsme šli spát až půl hodiny po půlnoci.

Rekapitulace:

<i>Celkem se zúčastnilo:</i>	28 lidí
<i>Celkem psů:</i>	0
<i>Celkem aut:</i>	12
<i>Celkem odjelo:</i>	10 lidí + 4 auta
<i>Celkem přespalo:</i>	18 lidí
<i>Počasí:</i>	zataženo, déšť, t = cca 15° C
<i>Celkem jsme ujeli:</i>	45,58 km
<i>Hrubý čas:</i>	9:06
<i>Čistý čas:</i>	3:59:37

Průměrná rychlost:	cca 11,4 km/hod.
Minimální bod:	250 metrů nad mořem (Želízy)
Maximální bod:	430 metrů nad mořem (Supí hora)
Převýšení celkem:	735(!) výškových metrů
Trasa:	Taboř - Tabořský Dvůr - po poli - po zelené - Planý důl - Dobřenský důl - Střezivojice - lesní cesta - po silnici - po zelené - Království - po modré - Chudolazy - Brocno - Brocenská cesta - po modré - „Had“ - „Harfenice - po žluté - Želízy - „Čertovy hlavy“ - po žluté = Zimořský důl - po modré = Truskavenský důl - po žluté = Šemanovický důl - lesní cesta - po modré - Jestřebice - po zelené = Vojtěšský důl - Vojtěchov - po silnici - Ráj - Taboř
Cesta:	v první fázi velmi náročný terén - rozmoklé, bahnitě a kamenité cesty mnohdy zničené lesními stroji, asfaltové cestičky dolama a poslední část cesty po silnici byly již bez problémů

Neděle 6. 9.

8,00 - ačkoli se některým z nás viditelně nechtělo, postupně jsme začali vstávat a probouzet se do deštivého rána. Názory na déšť se ale dosti výrazně lišily - zatímco někteří tvrdili, že pouze mrholí a za chvíli přestane, jiní se drželi tvrzení, že leje jako z konve a bude lít celý den. V každém případě ale bylo poměrně teplo a příjemně a všude voněl svěží, deštěm provoněný, vzduch.

9,10 - ozval se zvonec a všem bylo jasné, že je opět připravena snídaně. Dobře jsme se najedli, nechali jsme si zúčtovat útratu a vše jsme dokonce úspěšně poplatili (s průměrem 220,- Kč za osobu a den na nocleh a stravu byla cena, vzhledem k vypitému množství všeho možného, překvapivě nízká).

9,35 - ihned po snídani a závěrečném zúčtování odjeli Krajčovi a mezi námi zbylými započala diskuse kam dnes vyjet a zda vyjet vůbec. Objevilo se několik návrhů - prohlídka hradu Kokořín, výlet na kolech v několika variantách (vše v kombinaci silnice/lesní cesta) a výlet do blízké restaurace V Ráji, kde bychom v teple mohli přečkat déšť. Jako první padla překvapivě návštěva Ráje a rovněž byl zamítnut návrh nevyjet vůbec, takže jsme dále diskutovali pouze nad různými variantami cyklotrasy.

10,00 - z Prahy na kole měl přijet Chrt, ale zatím se neobjevil

10,48 - odjeli Fialovi s tím, že již pouze navštíví Kokořín a pak se vydají směrem na Prahu

... takže nás pro dnešek bylo 13 lidí + žádný pes + 2 kytary + 8 aut.

A konečně jsme si i schválili definitivní směr našeho dnešního výletu - na návrh Jirky K. a doporučení pana domácího jsme zvolili cestu (vzhledem k deštivému počasí POUZE po silnici) Doubice - Šemanovice (kde má víkendové sídlo Ondřej Suchý a společně se svým bratrem Jiřím

zde mají hospodu) - hrad Kokořín - Taboř. A tak jsme klidně dobalili, naložili jsme auta, připravili jsme se k odjezdu a protože se Chrt stále neobjevoval, Dorka začala doufat, že si výlet na Kokořín díky dešti rozmyslel.

11,05 - 11,09 - postupně jsme odjeli po silnici směrem na Blatečky a Střezivojice. Dorka hned, jakmile chytila signál, prozvonila Chrtu, ale jen se jí zdařilo zjistit, že opravdu odjel a momentálně se nachází i s kolem neznámo kde mezi Prahou a Tabořem a navíc bez plánu cesty, který ztratil. Na klidu jí to sice mnoho nepřidalo, ale v tuto chvíli jsme nemohli již dělat nic jiného než doufat, že to nějak dopadne.

Než jsme dojeli do Střezivojic, přestalo téměř pršet. V občerstvení u T. O. Zlatí štíři jsme se tentokrát nezastavovali, abychom si nekazili chuť na pivo a po silnici jsme krásným sjezdem ujížděli do Dobřeneš. Odtud jsme se stočili na Vidím a po zvládnutí mírného dokopce jsme odbočili na úzkou silničku vinoucí se lesem mezi skalami a poli, která nás dovedla až do Šemanovic.

12,16 - vzhledem k tomu, že hned od okraje vesnice nám napovídaly ukazatele „Nostalgická myš“, nám netrvalo dlouho a stanuli jsme před celkem obyčejnou hospodou s neobyčejným názvem *Nostalgie*, která se nám ovšem nasmazatelně vryla do našich pamětí - ačkoli toto zařízení zvenčí vypadalo celkem nenápadně, uvnitř na nás nezapomenutelně dýchla atmosféra divadla Semafor a

jeho přátel. Zdi (a to dokonce téměř až na toaletách) byly plné kostýmů, plakátů a fotografií z různých představení divadla Semafor a nepřehlédnutelná vzpomínka zde byla věnována i takovým hvězdám jako byli např. Jiří Šlitr a Jan Werich. A nahlédli jsme i na připravovanou divadelní scénu Semafórek, která by zde měla na podzim začít s drobnými představeními ve stylu Semaforu fungovat.

No a pak jsme začali becherovkou. Jirka D. se sušil u krbu (a ačkoli to chvílemi vypadalo nebezpečně, otevřený oheň se ani kouskem plamínku nedotknul jeho cyklistického oděvu), občas blafla kamna, po aperitivu jsme si dali pivo, každý si podle své chuti vybral něco dobrého z jídelního lístku - zvlášť velké oblibě se těšily *Werichovy brambory* (což byly překvapivě zcela obyčejné vařené brambory sypané strouhanou nivou - ovšem jako celek to bylo skvělé), na zdar dnešního výletu jsme si připili šampusem a polední siestu jsme zakončili kávou, laskonkami a rakvičkami se šlehačkou. A protože v čele místnosti postávalo vůbec PRVNÍ ŠLITROVO PIANINO, Honza se pustil do hraní a za chvíli se k němu na basu přidal i jakýsi místní zemědělec v holinkách ...

... a následovalo bujaré veselí - tanec, víno, zpěv. Zkrátka ve skvělé náladě jsme v Nostalgii strávili příjemně nedělní popoledne, ale čas je neúprosný a tak jsme se i my, i když neradi, museli rozloučit s příjemnou atmosférou neobvyklého Šemanovického kulturně-společenského minicentra, které je neklamným důkazem toho, že i z obyčejné návštěvy hospody může mít člověk neobyčejný kulturní zážitek a vydali jsme se na další cestu.

14,35 - opustili jsme Šemanovice a vydali jsme se směrem na Kokořín. Po dešti již nebylo ani památky, silnice pomalu osychaly, do tichého šumu kol jsme si prozpěvovali náš oblíbený popěvek „*Já s písničkou jdu jako ptáček ...*“ a vedení pelotonu se překvapivě ujala Dorka.

14,44 - Dorka jela bez držení - na tomto sdělení samozřejmě není nic neobvyklého, ovšem ve stejnou chvíli se jí Honza rozhodl předjet, nevím proč, ale neobvykle z PRAVÉ!!! strany. Jak moc se Dorka tohoto manévru lekla, o tom svědčí brzdná dráha na silnici za Šemanovicema a že se díky jízdě bez držení neudržela v sedle kola, na to s naraženými žebrama vzpomíná ještě dnes. Zkrátka zdařil se jí ukázkový pád.

Naše další cesta pak již probíhala bez problémů - všichni jsme se již řádně drželi řídicích, úspěšně jsme vyšlápli kopec do Kokořína a sjeli jsme pod samotný hrad Kokořín. Vzhledem k tomu, že jsme v lokalitě Kokořínska byli již po třetí a o hrad jsme téměř ještě ani okem nezavadili, rozhodli jsme se navštívit tuto historickou památku. Pepa, Jirka D. a Mirek ovšem kulturní vložku odmítli, takže jim byl svěřen jiný, neméně důležitý úkol - u silnice hlídali naše cyklistické oře.

Již při zakupování vstupenek jsme na sebe upoutali pozornost průvodkyně, protože Jirka K. rozpoutal krátkou diskusi na téma vysoké vstupné u nás a nízké vstupné do podobných zařízení v Rakousku. Slevu jsme ovšem nedostali, zaplatili jsme vstupenky v ceně 20,- a 30,- Kč a protože jsme ještě měli chvíli času do prohlídky, vyšli jsme nejprve na věž, ze které byl krásný rozhled po okolních lesích a potom jsme ještě postupně navštívili místní toaletu, což byl obyčejný dřevěný suchý záchod, kde vůni Brise přehlušoval Chloramin, umístěný stylově ve výklenku nad hradním příkopem.

15,45 - začala prohlídka hradu. Ve vstupním sále jsme byli seznámeni s historií Kokořína a postoupili jsme dále do 1. patra. Zde jsme zjistili, že s námi není Jirka K. s Johankou (kteří ze zatím zabývali „prohlídkou“ a použitím již zmíněného objektu nad příkopem) a nutno podotknout, že průvodkyně měla upřímnou radost z toho, že si ten „vousatej chytřej“ pán, co se mu nelíbí vstupné, bude muset počkat na další prohlídku.

16,15 - zatímco my jsme čekali na nádvoří, Jirka K. s Johankou absolvovali konečně prohlídku hradu a pak jsme všichni společně sešli zpět k našim kolům, které stále hlídal Pepa s Jirkou D. a, v tuto chvíli již samozřejmě spícím, Mirkem.

16,45 - a pokračovali jsme dále. Po silnici jsme sjeli do Kokořínského Dolu a odtud jsme po silnici za chvíli dojeli do Ráje, kde jsme samozřejmě nemohli opomenout navštívit již několikrát zmiňovanou tramskou hospůdku *V Ráji*.

17,04 - 18,03 - u piva, sodovky, coly, tlačenky a řízku jsme strávili příjemnou hodinku a odpočati jsme se vydali na poslední úsek naší cesty do Tubože

18,22 - Tubož. Na dvoře penzionu nás kromě pana domácího vítal i Chrt, který dorazil kolem poledne, osprchoval se a potom v různých časových úsecích objížděl okolí a vracel se zpět na základnu - alespoň trochu si toho Kokořinska užil. Příjemně naladěni jsme pochválili pana domácího za Šemanovický tip, nandali jsme kola na auta, dobalili jsme poslední zbytky věcí, rozloučili jsme se s panem domácím a postupně jsme odjžděli směrem na Prahu:

18,28 - odjel Pepa sr. + Pepa jr.

18,34 - odjela Dorka + Chrt

18,41 - odjel Jirka + Johanka + Mirek (Miša)

18,47 - odjeli jsme i my poslední - Honza + Vašek, V&V + Jana (Podčárovka), Brzi + Jirka D. a tím pro nás všechny i pana domácího skončil víkend s **BBCC** při další nezapomenutelné akci s názvem Tubož II.

Rekapitulace:

Celkem se zúčastnilo: 18 - 14 lidí

Celkem psů: 0

Celkem aut: 6

Celkem přijelo: 1 člověk (Chrt)

Počasí: zataženo a deštivo, později již jen polojasno, t = cca 15° C

Celkem jsme ujeli: 27,31 km

Hrubý čas: 7:17

Čistý čas: 1:50:34

Průměrná rychlost: cca 15,2 km/hod.

Minimální bod: neměřeno

Maximální bod: neměřeno

Převýšení celkem: neměřeno

Trasa: Tubož - Blatečky - Střezivojice - Šemanovice - Nostalgická myš - kulturní a společenské minicentrum Nostalgie - vesnice Kokořín - hrad Kokořín - Kokořínský Důl - Vojtěchov - Ráj - tramská hospůdka V Ráji - Tubož

Cesta: příjemná nenáročná cesta po silnici se zastávkami ve skutku výborných osvěžovnách

A to je pro tuto akci vše. Zatím se mějte všichni moc a moc krásně a příště zase AHOJ

Vrstevnice

Dovětek

Jak již bylo řečeno, letos jsme již po třetí zavítali do romantické lokality Kokořinska. Možná se to někomu zdá příliš, ale bylo velice zajímavé sledovat, jak se známá krajina v průběhu roku mění - v dubnu se jaro teprve probouzelo k životu, žáby tahaly své žabáky z lesa do rybníka, aby si trochu užily a v Ráji přestavovali hospodu. V květnu všechno kolem nás překvapivě kvetlo, ptáci zpívali, žáby kvákaly, my jsme se kochali selektivně zvětralými pískovcovými útvary a v Ráji byla čerstvě otevřená tramská hospůdka V Ráji kde se člověk opravdu cítil jako v ráji. No a nyní nám krajina ukázala i svoji nevlídnou tvář - jindy suché cestičky se změnilly díky dešti v blátové potoky, přerostlé keře místy nepříjemně zakrývaly vyhlídky na skalní útvary, žáby už se zase stěhovaly do lesa, aby si mohly do jara odpočinout, ale v hospůdce V Ráji bylo stále jako v ráji a v malinkatých Šemanovicích jsme objevili naprosto skvělou hospodu - nebo spíše kulturní a společenské minicentrum, které musíme určitě příští rok zase navštívit. A nutno rovněž podotknout, že mnozí

z nás s velkým potěšením zjistili, že mnohé dokopce, které se v dubnu ani nesnažili vyjet a stěží je vytlačili, zvládli nyní na kole bez větších obtíží - přece jenom to naše blbnutí nějaké výsledky má. No a protože jsme byli v kraji básníka K. H. Máchy, místo tečky vám nabízím ještě trochu poezie, protože romantičnost Kokořínska ovlivnila nejen tvorbu již zmiňovaného klasika, ale i neznámou autorku z řad **BBCC**, jejíž báseň vznikla v Lysolajích, asi tak 9. září 1998:

Vzpomínání na Tubož

Když přemýšlím o Tuboži,
kde jsme byli v sobotu,
vzpomínám na krásné domky,
slunečnice u plotu. (množné číslo)

Vzpomínám na jeřabiny,
hrušky, švestky na stráních,
na ty nedohledné kopce,
na úsměvy na tvářích.

Vzpomínám i na ten „deštík“
co nás cestou provázel,
přesto vtip a ani humor
nikomu z nás nescházel.

Při vzpomínce na ten výlet
je mi dobře na duši
a jak se znám, tak ten pocit
hned tak nic v ní nezruší.

(P. S. - Pokud budete pátrat po neznámé autorce, pak to není Gábina - ta přece nebydlí v Lysolajích.)